

takt tjenestemændenes centralorganisationer fremlægger forslag som forhandlingsgrundlag.

Loven trådte i kraft den 1. juli 1969.

Ved fremsættelsen af lovforslaget gav lønnings- og pensionsministeren en meget udførlig redegørelse for dets baggrund og indhold, hvoraf gengives:

„. . . . Den hidtidige lovgivning har været kendetegnet ved, at der i lovsform er truffet bestemmelser i alle detaljer vedrørende tjenestemændenes løn- og ansættelsesvilkår. Dette i forbindelse med de for tjenestemænd særlige beskyttelsesregler betyder, at tjenestemandssystemet er meget lidt fleksibelt. I perioder, hvor samfundsudviklingen er rolig og jævn, har man betragtet dette som et gode, og man har ofte fremhævet tjenestemandsansættelsens stabilitet. I tiden efter krigen og især i den nyeste tid, hvor den økonomiske og sociale struktur i samfundet undergår hastige og voldsomme ændringer, har denne stabilitet imidlertid ytret sig som en stivhed, der har vanskeliggjort tjenestemandssystemets tilpasning til det moderne dynamiske samfund.“

Ministeren omtalte det hidtidige systems lukkede karakter og fortsatte:

„. . . . Dette system har naturligvis den fordel, at det skaber stabilitet i den offentlige forvaltning. Men i et samfund i vækst er den stivhed, som følger med det livsvarige tjenestemandforhold, ikke noget ubetinget gode, hverken for samfundet eller de ansatte. Dels hindres staten i at rekruttere fra grupper, der har erhvervet sig en værdifuld uddannelse eller erfaring uden for statstjenesten. Dels må man anse den vekselvirkning mellem offentlig og privat virksomhed, der kunne være en følge af senere rekruttering til statstjenesten og hyppigere afgang til anden virksomhed fra statstjenesten, for gavnlig.

Den åbning af tjenestemandssystemet, som kommissionen — efter mit skøn med rette — påpeger som ønskelig, foreslås dog kun delvis tilvejebragt ved gennemførelse af nye lovregler. Grunden hertil er, at tjenestemændenes ansættelsesvilkår på en række punkter agtes fastlagt ved aftaler med tjenestemandorganisationerne.“

Herefter kom ministeren ind på en række af de nye regler, der tilsigtede en større smidighed i systemet og som er omtalt i det foregående.

Ved 1. *behandlingen* fik lovforslaget stort set en velvillig modtagelse; omend adskillige af dets principper vurderedes forskelligt af partiernes ordførere. Flere af ordførerne fremhævede, at man måtte afvente fremsættelsen af klassificeringslovforslaget, før det var muligt endeligt at tage samlet stilling til problemerne i lovforslaget.